

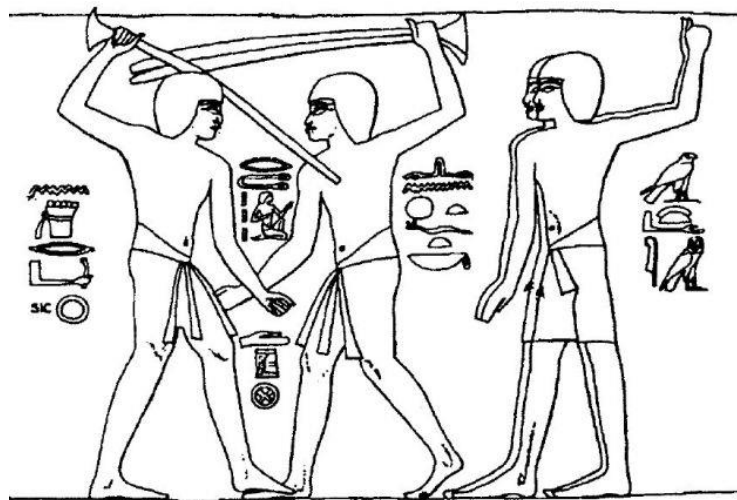
نگاهی به تاریخ شمشیربازی

بخش اول: شمشیربازی در جهان باستان

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۹/۱۲/۱۵)

تاریخچه شمشیربازی ممکن است شما را شگفت زده کند - حتی اگر خودتان سابقه طولانی در این ورزش داشته باشید.

ما به دلیل خاستگاه و مناقشه های گوناگون و فراوان، در یک ورزش غیرمعمول قرار گرفته ایم. وقتی دوره های بسیار دور تاریخ بشریت را بررسی کنید، با جنگ و درگیری های فراوانی برخورد خواهید که پیش نیاز عالی بودن و مهارت در فنون جنگ آوری تمرین کردن با شمشیر بوده است. و رسیدن چنین میراثی به ما سبب رقابتی بودن شمشیربازی شده است که یک دلیل بسیار قانع کننده می باشد. بچه ها به طور طبیعی در بازی های خود از چوب برای مبارزه استفاده می کنند و از این دوران نطفه مبارزه با شمشیر بسته می شود، هرچند که آنها برای نبردهای واقعی آموزش نمی بینند، اما طبیعت ما انسان ها اقتضا می کند که در زمانی که نمی توانیم به خودمان کمک کنیم، دوست داریم یکدیگر را به چالش بکشیم.

تا اینجا این اطلاعات خوب به نظر می رسد، اما ما دوست داریم اطلاعات بیشتری در میان بگذاریم. زیرا شمشیربازی به عنوان یک ورزش ریشه های شگفت انگیزی دارد، و فراتر از تصورات ما، آن در دنیای باستان واقعا یک ورزش صرف بوده است.

برای درک دامنه تاریخ شمشیربازی، تا جایی که می توانیم آن را ردیابی می کنیم و آن را به سه بخش تقسیم کرده ایم. اولین بخشی که در حال خواندن آن هستید - **شمشیربازی در جهان باستان** است، جایی که ما به تاریخ پیشینیان مان می پردازیم. سپس سراغ بخش دوم که **شمشیربازی اروپای قدیم** است می رویم، که درباره دوره ای است که شمشیربازی به چیزی شبیه به آنچه امروز می دانیم و داریم در آمده و سبب ظهور سبک های جدید شده است. و سرانجام، در بخش سوم: **شمشیربازی مدرن** در دو قرن اخیر از جمله دوران المپیک را ردیابی می کنیم. مطمئنا ما چیزهای قابل توجه زیادی برای پوشش دادن داریم، بنابراین بیایید شروع کنیم!

مصر و فراتر از آن

تاریخ شمشیربازی چقدر به عقب برمی گردد؟ نظرتان درباره بررسی اهرام و مومیایی ها فراعنه چیست.

مصر و صحرای آفریقا دارای سنت های غنی از جنگ با شمشیر هستند. آسیایی ها نیز از فنون شمشیرزنی کاملاً آگاهی داشته اند، از ایران گرفته تا کره و هندوستان و سایر جاهای دیگر. این سنت ها به گذشته بر می گردد و روش ها و تکنیک های خاص خود را دارند و به دلایل جذاب و مختلفی توسعه یافته اند. شمشیربازی متعلق به همه جهان است و طی قرن های متمادی خیلی چیزها به ورزش ما افزوده و آن را غنی کرده است. اگرچه اروپا مرکز سنت هایی است که ما در حال حاضر از آن پیروی می کنیم، اما جالب است بدانیم که مبارزه های شمشیربازی از این منطقه آغاز نشده است.

مصر باستان همان جایی است که شمشیربازی از آنجا آغاز شده است. ضمن اینکه این کار به عنوان تابعی از جنگ نیز آغاز نشده بود. در حقیقت، شمشیربازی در مصر باستان به صورت **مبارزه با چوب** آغاز شده است. و آن بیشتر بعنوان یک بازی به حساب می آمد تا ابزاری برای خشونت.

در منبت کاری موجود در معبدی به نام **مدینت هابو** در نزدیکی **لوکسور** که حدود هزار سال قبل از آغاز هزاره اول توسط رامسس سوم ساخته شده بود می بینیم که دو نفر درگیر یک مسابقه شمشیربازی هستند. این تنها یک نمونه از کنده کاری های فراوان مصر باستان است که نشان دهنده مسابقات شمشیربازی می باشد. صحبت در مورد کارپای استفاده شده توسط آنها از روی کنده کاری ها کمی دشوار است، اما دیدن حمله مدرن شمشیربازی ما در این کنده کاری ها زیاد سخت نیست!

اینجا جایی است که نسخه های مصری مبارزه با چوب را به عنوان منشأ پیشرفت شمشیربازی مدرن را می بینیم. به یاد داشته باشید که مصر در آنسوی دریای مدیترانه و در نزدیکی یونان واقع شده بود. ما می دانیم که **فرهنگ یونان مستقیماً تحت تأثیر فرهنگ مصر** قرار داشت. آنها مدت ها قبل از میلاد حضرت مسیح به طور مرتب باهم در تماس بودند و این ارتباطات به یونانیان اجازه می داد تا چیزهای زیادی از فراغته یاد بگیرند.

این مهم است زیرا آن بدان معنی است که ما می توانیم بین مبارزه با چوب مصر، همراه با سایر ورزش ها، و ابتدایی ترین شکل بازی های المپیک، یک مرز جذابی را ایجاد کنیم.

شمشیربازی به شکل فعلی خود مدیون پیشرفت ادامه دار خود در جهان باستان است. شعر حماسی بی نظیر ایلید که توسط هومر سروده شده است ما را به چیزی کاملاً متفاوت از آنچه از مصر بجا مانده است می رساند. در اینجا چیزی را می بینیم که شبیه تصورات ما از جنگ با شمشیر است، آن هم با شمشیرهای فلزی و سپرهایی به سبکی که امروز در مورد آن فکر می کنیم. به خاطر داشته باشید که همه این اتفاق ها قبل از میلاد رخ داده است، بنابراین ما در مورد حدود ۲۵۰۰ سال پیش صحبت می کنیم.

در یونان و روم، شمشیربازی آشنا تر به نظر می‌رسد. مبارزه های شمشیربازی انفرادی، جنگجویان را برای نبردهای بزرگ آماده می‌کرد، و بعنوان سرگرمی و ورزش نیز مورد توجه قرار گرفته بود. تا جایی که آن به یک ورزش به نام **hoplomachie** تبدیل شده بود که یک نسخه ورزش رزمی شبیه به ورزش های غیر مسلح کشتی یا بوکس بود. شمشیرهای مورد استفاده سنگین تر از سلاح های معمول شمشیربازی بود که بعداً نیز توسعه یافت. **کلوب های سلامتی و ورزش** در آتن مکان هایی بودند که مردان و کودکان برای انجام شمشیربازی به عنوان بخشی از فرهنگ اوقات فراغت به آنجا می‌رفتند. درست مانند روشی که امروزه از شمشیربازی به عنوان روشی برای تحرک و تناسب اندام استفاده می‌کنیم! این داستان به نوشته های هومر برمی‌گردد و مسیری است که باشگاه های شمشیربازی قرن ۲۱ طی کرده اند. مریبان سطح بالای هاپلوماشی نه تنها برای کسانی که به برنامه های غیر نظامی علاقه مند بودند، بلکه توسط ارتش نیز مورد توجه قرار گرفتند. این ریشه های ورزشی و نظامی شمشیربازی ما را به موارد بعدی سوق می‌دهد.

بازی های المپیک اولیه

البته که المپیک از یونان آغاز شد و در حال حاضر مظهر ورزش مدرن ماست. اگرچه شمشیربازی همیشه یکی از رشته های بازی های مدرن المپیک بوده است، اما یکی از ورزش های اصلی بازی های **المپیک باستان** نبوده است. این بازی ها شامل **پنتاتلون**، **پرش**، **پرتاب دیسک**، **کشتی**، **بوکس**، **پنکراسیون** (یک ورزش رزمی که کشتی و بوکس را با هم مخلوط می‌کرد و در سال ۶۴۸ قبل از میلاد مسیح به بازی ها معرفی شد) و مسابقات **سوارکاری** بود. دیری نگذشت که شمشیربازی نیز جای خود را در المپیک مدرن باز کرد.

بازی های المپیک در یونان باستان بسیار پرطرفدار بود.

بازی های المپیک اولیه برای یونانیان حتی بیش از بازی های مدرن مهم بودند. آنها نزدیک به چهارصد سال هر چهار سال یک بار برگزار می‌شدند، که هم از نظر انگیزش و هم از نظر آموزش عملی برای جنگ های صورت می‌گرفت، و قطب اصلی فرهنگ یونان را تشکیل می‌داد. به برندگان تاج گل هایی ساخته شده از شاخه های زیتون به عنوان پاداش پیروزی اهدا می‌شد. همه مردان آزاده، فارغ از موقعیت اجتماعی آنها، مجاز به شرکت بودند. البته زنان مجاز به شرکت نبودند، هرچند که موارد کمی مشاهده هم شده است. این چیزی است که ما می‌توانیم حتی در شمشیربازی معاصر نیز ببینیم، زیرا که فلوره بانوان در سال ۱۹۲۴ و اپه بانوان در سال ۱۹۹۶ به بازی ها اضافه شدند، ضمن اینکه سابر بانوان تا سال ۲۰۰۰ نمی‌توانستند در مسابقات سابر المپیک شرکت کنند. همچنین قابل توجه است که المپیک های اصلی یک جشنواره مذهبی به حساب می‌آمدند، که برای شکوه و جلال خدایان و الهه ها برگزار می‌شدند. ما نمی‌توانیم نقش بازی های اصلی المپیک باستانی که در ورزش شمشیربازی مدرن ما دارند را انکار کنیم، زیرا بازی های المپیک مدرن امروزی ما بیشتر جنبه های فرهنگی ورزش ما را هدایت می‌کنند. (در بخش سوم این موضوع را بیشتر بررسی خواهیم کرد.)

در جهان باستان، با ظهور امپراتوری روم شمشیربازی به عنوان یک رشته نظامی و غیر نظامی به توسعه خود ادامه داد. قابل توجه است که، در دوران حکومت روم، المپیک شامل یک رویداد مبارزه با شمشیر نیز بود. این چیزی نبود که بتوانیم آن را به عنوان شمشیربازی تشخیص دهیم. در زمان رومیان، شمشیربازی همراه با خونریزی بود. المپیک به **سیرک** تبدیل شده بود که خیلی خونین و بی رحمانه بود. تماشاگران برای دیدن کمال عقل و مهارت انسان در آنجا حاضر نمی شدند بلکه بیشتر به تماشای قتل انسان ها می پرداختند.

شمشیربازی سده های تیره قرون وسطی

خوشبختانه، این خونریزی ها نتوانست مهر پایانی بر پیشانی شمشیربازی بزند. امپراتوری روم سقوط کرد و به تبع آن قوانین قرون وسطایی اروپا نیز منحل و از رده خارج شد. و در حال حاضر تقریباً هزار سال از ظهور شمشیربازی سازمان یافته می گذرد که بر اساس قتل و خونریزی متمرکز نبود، و با بازگشت کاملاً متفاوتی همراه بود. یک نکته اساسی که باید در اینجا فهمید این است که در زمان امپراتوری روم، شمشیر به عنوان بخشی از خدمات مسلح توسط دولت اعطا می شد. اما پس از سقوط دولت مرکزی، **شمشیرها توسط ارباب های فئودال** داده شد. این مهم است زیرا زمینه را برای شمشیرزنانی ایجاد کرد که در نهایت به شمشیرباز تبدیل می شدند.

قرون وسطی از قرن پنجم شروع و تا قرن پانزدهم ادامه داشته است. ولی شمشیربازی ما از حدود قرن دوازدهم آغاز شد، جایی که مدارس شمشیربازی شروع به ظهور کردند و ورزش فعلی ما واقعا شکل گرفت.

در این بین، شمشیربازی در اروپا بصورت مبارزه جنگجویی ادامه یافت. ایده شوالیه مسلح به شمشیر که همه ما در مورد قرون وسطی می دانیم معرف همین قضیه است؟ در اینجاست که شمشیربازی اصل و نسب خود را در این دوره زمانی ردیابی می کند. در این زمان سپر به اندازه شمشیر مهم است، شاید حتی از شمشیر هم مهم تر بود، بنابراین با آنچه امروز در ورزش خودمان داریم بسیار متفاوت بود. در این دوره، زره های سنگین، همزمان با بیماری، این قاره را شدیداً آزار می داد. خشونت، واقعیت زندگی این دوره بود، به همین دلیل نیمه اول قرون وسطی را به نام **دوره تاریک تاریخ اروپا** می دانند. تکنیک ها در طول این مدت به طرز چشمگیری تغییر کردند، از جمله گسترش جنگ شمشیرزنی با دو دست و ترکیب های زیادی با سلاح های دیگر. هر چیزی که خلاقیت بازی را بالا می برد به یکی از جنبه های فوق العاده مهم در مبارزه با شمشیر تبدیل شد. هر چقدر می توانستید در مبارزه خلاقیت بیشتری داشته باشید، می توانستید در دوره زمانی **کشتن و کشته نشدن** بیشتر زنده بمانید. در این دوره تقریباً هیچ تعریفی برای شمشیرزنی بعنوان ورزش نمی توان یافت.

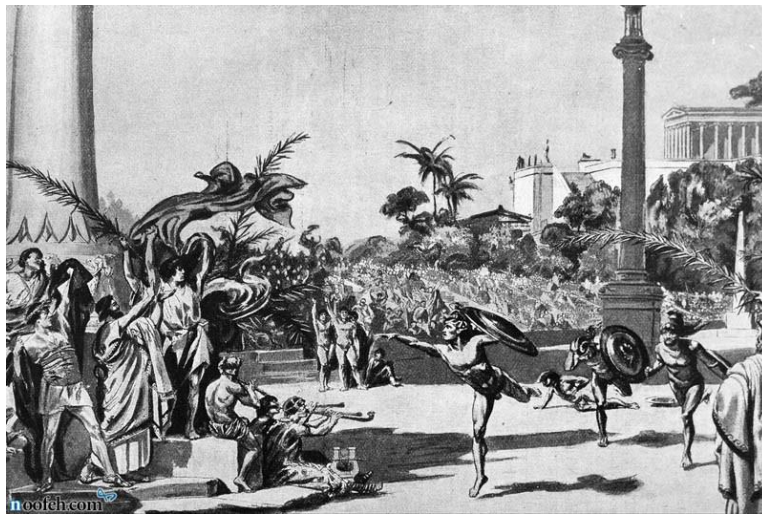

تصویری از کتاب *The Royal Armouries*

در طول این مدت، ما می بینیم که نسخه های خطی اولیه شروع به توسعه پیدا کردند. اولین کتابچه راهنمای شمشیربازی اروپایی که درباره آن می دانیم مربوط به سال ۱۳۰۰ است و نسخه خطی *Armories Royal 1.33* نام دارد. این نوشته متعلق به آلمان بود و به دو زبان آلمانی و

لاتین نوشته شده است و تصاویر فوق العاده ای دارد. این همان چیزی است که به آن کتاب مبارزه یا به آلمانی Fechtbuch می گویند. هیچ کس نمی داند که این نوشته توسط چه کسی نگاشته شده است و چرا او آن را نوشته است، اما می دانیم که این کتاب پر از دستورالعمل های استفاده از شمشیر و سپر است. تصاویر موجود در این نوشته مربوط به یک کارآموز و یک مربی است، که شباهت زیادی به شمشیربازی امروز ما دارد. در واقع، شمشیربازی این دوره به ورزش فعلی ما شباهت داشته است!

این آغاز مدارس شمشیربازی است که به ستون فقرات توسعه این ورزش در طی تاریخچه شمشیربازی تبدیل می شود. این نسخه خاص مملو از بیش از سی وضعیت مختلف مبارزه است که برخی از آنها به دلیل از دست دادن صفحات کتاب ناقص هستند. تلاش برای شناخت شمشیرزن مرموز اولیه که این متن را نوشته است تاکنون به جایی نرسیده است! این کتاب به صورت کاملاً منسجم نوشته نشده است و بیشتر شبیه به یادداشت های فردی است که در حال توسعه کار خود می باشد، و هیچ تشابهی به نوشته استاد که قطعه ای را نوشته باشد که قرن ها بعد بتوان آن را خواند، ندارد. چندین نویسنده و تصویرگر در این اثر دخالت داشته اند، و ما نمی توانیم کار خاصی برای آن بکنیم جز اینکه آن را معرف بخشی از آموزش های یک مدرسه شمشیربازی اولیه بدانیم.

آنچه در دوره بعدی تاریخ شمشیربازی می آید، جایی است که ما شروع به ردیابی ورزش مدرن خودمان می کنیم، که با توسعه مدارس منسجم شمشیربازی همراه است که مد و سبک و فنون شمشیربازی کنونی ما را تدوین کرده اند. این دوره شمشیربازی در عین حالی که برای ما کاملاً آشنا است، اما به نوعی با آنچه امروز می دانیم و می بینیم به شدت متفاوت می باشد! مطالب بیشتری در بخش دوم نگاهی به تاریخ شمشیربازی بخوانید.

Igor Chirashnya
Academy of Fencing Masters Blog